

Μοναχός Βιτάλιος Καρακαλλινός (1891 - 14 Σεπτεμβρίου 1945)

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

19012.800 Γεννήθηκε στον νομό Μποντοσάνι της Ρουμανίας το 1891. Νέος αποσιώθηκε στ' ασκητικά παλαίσματα της μοναχικής ζωής, νηστεία, αγρυπνία, προσευχή, στη μονή Νεάμτς.

Το 1938 ήλθε στο Άγιον Όρος για υψηλότερες πνευματικές αναβάσεις. Έφτιαξε ένα μικρό καλυβάκι στην ησυχία των δασών της μονής Καρακάλλου. Αγάπησε την αφάνεια, την αδοξία, την πενία, την ησυχία και την άσκηση υπέρμετρα. Κανείς δεν γνώριζε την κατοικία του και τον αγώνα του. Μερικές φορές πέρναγαν μήνες για να τον δουν στη μονή. Τα καλοκαίρια κατέβαινε στη μονή για να εργασθεί και να λάβει κάτι για τη συντήρησή του και γύριζε πάλι στην αγαπητή ησυχία του.

Όσοι τον γνώρισαν λέγουν πως ήταν πάντοτε γαλήνιος, χαριτωμένος, με φωτεινό πρόσωπο και σιωπηλός. Θεωρούσε τον εαυτό του τον πιο αμαρτωλό άνθρωπο της γης. Εξασκούσε συστηματικά τη νοερά προ-σευχή. Προσευχόταν με δάκρυα για όλο τον κόσμο. Όλοθερμα δόξαζε τον Κύριο, που τον κάλεσε στη μοναχική ζωή. Ολόκαρδα ευχαριστούσε την Παναγία, που τον έφερε στο αειθαλές και πανεύοισμο Περιβόλι της, με την ησυχία, την ειρήνη και τη γαλήνη.

Προγνώρισε το τέλος του ο θεοσέβαστος αυτός πατήρ και είπε στους πατέρες: «Σε τρεις ημέρες, στην εορτή της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού, θα πάω στον Χριστό». Εξομολογήθηκε, μετάλαβε των αχράντων Μυστηρίων και στις 14.9.1945 παρέδωσε την ψυχή του στον Πλάστη του, τον οποίο αγάπησε πολύ από παιδί. Οι πατέρες τον ενταφίασαν στο κοιμητήρι της μονής Καρακάλλου.

Πηγές- Βιβλιογραφία:

Ιωαννικίου Μπαλάν ιερομ., Ρουμανικό Γεροντικό, Θεσσαλονίκη 1985, σσ. 365-366.

Πηγή: Μοναχού Μωυσέως Αγιορείτου, *Μέγα Γεροντικό εναρέτων αγιορειτών του εικοστού αιώνα* Τόμος Β΄, σελ. 403, Εκδόσεις Μυγδονία, Α΄ Έκδοσις, Σεπτέμβριος 2011.